

имали монетъ желѣзны; Римляне-ти въ прѣвы-ты вѣремена на общество-то си имали монетъ мѣдны; за монетъ служила е еще Ливинійска-та соль въ Ливинійѣ, моруна-та (могне) въ разны страны по Америкѣ, гвоздѣи (пирони) въ едно село Шкоційско, раковини (животни что съ покрыти съ чорупки) по Индіѣ и по Африкѣ, плодове отъ какао въ Мексикѣ, и кожи въ Росіѣ почти до Петра Перваго. Изъ вси-ти тѣхъ не можашъ да служатъ за монеты, освѣнь въ дѣтинско-то сѣстоаніе на общество-та, когато сношеніа-та съ са ограничавали въ малыя кръгы на размѣны.

§. 20. Платина (вѣло золото). — Въ Росіѣ прѣди два-десять и тры почти годныи направихъ монетъ отъ рудъ называемыхъ платина, коя-то имаше всичкы-ты принадлежности на многоцѣнны-ты руды; изъ таа монета заруен своѣмъ-тѣхъ наименованъ цѣнъ, зачто-то производство-то на платинѣ-тѣхъ получи брьзо развитіе, и като съ умножи количество-то ѣ, не можа да остане цѣна-та ѣ трайна и постоянна, изъ непадна, что-то днешъ Платина-та струва триждь или четириждь по-вече отъ сребро-то, а испрьвенъ имаше цѣнъ равнъ съ цѣнѣ-тѣхъ на золото-то.

§. 21. Золото и сребро. — Достояно е за забѣлежаніе, че золото-то и сребро-то не са найдохъ до днешъ въ голѣмо изобиліе, и че разнокы-ти за производство-то нмъ като оставать всекогда еднаквы съхранавать постояннъ цѣнѣ-тѣхъ на тѣхъ руды. Противно-то пакъ са лучи за другы-ты руды, понеже количество-то на желѣзо-то и на мѣдь-тѣхъ достигна прѣди вѣремѣ изобилно, и зарадъ това тѣхъ руди прѣстахъ отъ да служатъ за монеты, зачто-то тѣхно-то изобиліе направи да нмъ са заруен цѣна-та. Спартіатскыи законъ относителенъ на желѣзѣ-тѣхъ монетъ, кой-то поставилъ Ликургъ и чрѣзъ кой-то онъ искалъ да оборн великолѣпіе-то и склонность-тѣхъ на свои-ты сгражданы къмъ обогатѣніе, не може да са счита освѣнь